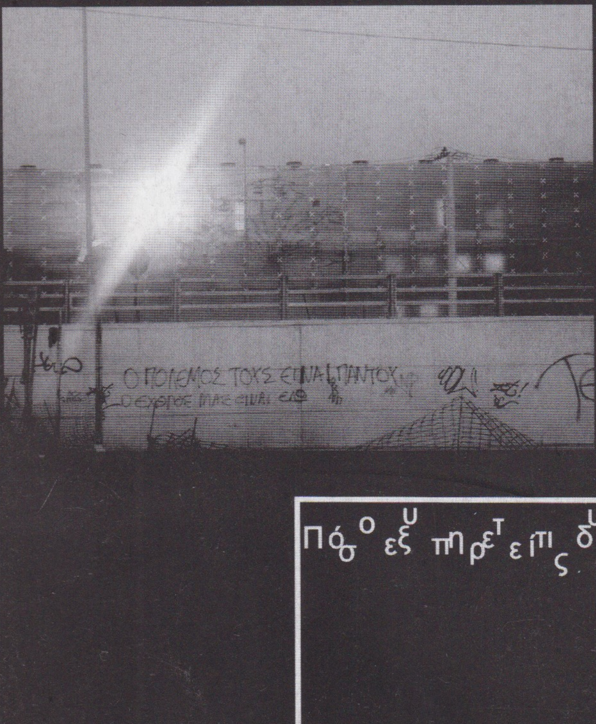
Μηδενική Ανοχή

Απόπειρα Αντιπληροφόρησης

Ιούνιος 2004
Τεύχος 1

Πόσο εξυπηρετεί τις δυτικές κυβερνήσεις η καταστολή;

Χωρίς Αντίτιμο

ANTI-TORIAL

Μηδενική ανοχή, σε δυο λέξεις συμπυκνώνεται η παγκόσμια πολιτική. Τόσοι αιώνες πολιτισμού, για τον οποίο είναι περήφανοι, οδήγησαν σε αυτή την ´´περίπλοκη´´ πολιτική τεχνολογία. Ευτυχισμένοι, πλαστικοί ´´πολίτες´´ στοιβαγμένοι μαζικά στις μητροπόλεις επιλέγουν ´´δημοκρατικά´´ αν θα καταναλώσουν πεπσι η κοκα κολα. Οι ερωτήσεις ,η αμφισβήτηση, το ´´ψάξιμο´´ είναι πρακτικές που χωράνε στην κατανάλωση όπως και ολόκληρη η ζωή μας………

Δεν υπάρχουν άλλοι τρόποι, άλλα προταγματα, άλλες βιοθεωρίες υπάρχει μόνο μηδενική ανοχή………..

Η φιλοσοφία, η πολιτική, η τεχνολογία, η επιστήμη, η πολεοδομία, τα θεμέλια του πολιτισμού υπόκειται πλέον στις επιταγές του τρόπου παραγωγής, της αγοράς. Πέραν του τρόπου παραγωγής υπάρχει μηδενική ανοχή. Η τελευταία λέξη της ´´μόδας´´ στην πολιτική τεχνολογία και πειθαρχία, ένας μηχανισμός πρόληψης της αταξίας…. Μηδενική ανοχή.

Για μας μηδενική ανοχή σημαίνει την εκμετάλλευση του υπάρχοντος υλικού και δύναμης ώστε να χρησιμοποιήσουμε την δυναμική προς όφελος μας….

Να εκμεταλλευτούμε τις περίπλοκες δομές της φιλοσοφίας, της επιστήμης, της τεχνολογίας, της πολεοδομίας, τις όποιες προσπάθειες να απλοποιήσει το σύστημα υποτάσσοντάς τες στην οικονομία της αγοράς, στην κοινωνία της εκμετάλλευσης. Να ανακαλύψουμε νέους χώρους στη φιλοσοφία, στην πολιτική κλπ ώστε να συνυπάρχουμε όλοι συλλογικά, όχι μαζικά, και να δημιουργηθεί ένας χώρος ζύμωσης και άμεσης δημοκρατίας που θα δείχνει μηδενική ανοχή στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, μηδενική ανοχή στην οικονομία της αγοράς, μηδενική ανοχή στην κοινωνία της εκμετάλλευσης και του θεάματος.

Υπέρ μιας περίπλοκης αυτόνομης κοινωνικής δομής που θα καθορίζει τις ανάγκες της, το παρόν και το μέλλον όχι με βάση ´´αντικειμενικά´´ οικονομικά και επιστημονικά κριτήρια, τον ´´αντικειμενικό´´ ορθό λόγο στη βάση του´´ λόγο δίδομαι´´ και της άμεσης δημοκρατίας.

Σε αυτή την προσπάθεια λοιπόν είμαστε πολλοί και διαφορετικοί. Καταθέτουμε απόψεις, σκέψεις, την ψυχή μας. Δεν θέλουμε να δώσουμε ´´γραμμή´´, δεν διεκδικούμε ´´copyright´´ και επιζητούμε επικοινωνία με άλλους συντρόφους ,στην βάση βέβαια της μηδενικής ανοχής στην βαρβαρότητα του συστήματος κυριαρχίας και εκμετάλλευσης. Ας ελπίσουμε...

ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ ΚΑΙ /ΣΕ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΝΑΠΝΟΗΣ ΠΡΟΩΘΟΥΜΕ / ΖΗΤΑΜΕ ΤΗΝ
ΑΝΤΙ / ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΣΕ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ / ΠΡΟΣΠΑΘΩΝΤΑΣ /
ΣΙΩΠΩΝΤΑΣ / ΤΡΕΧΟΝΤΑΣ / ΠΡΟΛΑΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΧΩΡΟΧΡΟΝΟ / ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΡΥΘΜΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ / ΦΩΝΑΖΟΥΜΕ ΟΣΟ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΚΑΙ / ΟΣΟ ΑΝΤΕΧΟΥΜΕ /
ΔΕΙΧΝΟΥΜΕ ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ / ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΤΗΝ ΜΗΔΕΝΙΚΗ
ΑΝΟΧΗ ΣΕ / ΠΕΡΙΟΔΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ / ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΡΟΜΟΛΑΓΝΕΙΑΣ / ΣΕ
ΠΕΡΙΟΔΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΣ / ΟΤΑΝ ΟΙ ΚΑΜΕΡΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ / ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΜΑΣ /
ΚΑΙ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΟΥΣ / ΟΤΑΝ ΤΑ ΜΙΚΡΟΦΩΝΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ / Η ΜΙΛΙΑ ΜΑΣ / ΚΑΙ Η
ΜΙΛΙΑ ΤΟΥΣ ΟΤΑΝ Η ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΕΙΝΑΙ / Η ΜΟΝΗ ΑΣΧΟΛΙΑ ΜΑΣ / ΚΑΙ ΤΟΥΣ /
ΘΑ ΠΡΟΤΙΜΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΜΟΙΡΑΣΜΑ / ΣΕ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ / ΣΕ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ / ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ /
ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ / ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ / ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ / ΣΕ
ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ / ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ / ΠΟΥ ΚΑΠΟΙΟΙ / ΠΟΛΛΟΙ / ΛΙΓΟΙ/
ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΔΕΙΧΝΟΥΝ / ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ / ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ...

E-Mail: midan@mailbox.gr

Κυνηγώντας το αιώνιο, σαπίζουμε ανυποψίαστοι, και όταν αντικρύζουμε το τέλος, τρέχουμε να προλάβουμε όσα δεν ζήσαμε.

Τα συμπτώματα παλιμπαιδισμού που παρατηρούνται , κάπου εκεί βρίσκουν το αλλοθί τους.

Οι απορίες που έχουν δημιουργηθεί , εν μέρει τυχαία, μέσα από την αλλαγή, εντοπίζουν το στόχο τους στις προσταγές για μονιμότητα. Στη δουλειά, στο γάμο, στην κατοικία , στους γνωστούς και φίλους. Πως όταν όλα γύρω αλλάζουν, όταν εμείς οι ίδιοι αλλάζουμε, όταν ο χρόνος δεν μένει σταθερός, μπορούμε ακόμα να ζητάμε την ασφάλεια μιας αναλοίωτης κατάστασης...Πως μπορούν να μας ζητούν κάτι τέτοιο.

Το λάθος γίνεται αντιληπτό από την αρχή κι όμως ακόμη και τότε επιβάλλουμε στους μηχανισμούς αντιστάθμισης, στους μηχανισμούς αμυνάς μας να υπερπαράγουν αντισώματα για να καταφέρουμε να συνεχίσουμε ίδιοι και απαράλλαχτοι μέσα στη διάρκεια.Πόσο άπληστος μπορεί να είναι κάποιος που δεν έχει ρυτίδες στα 70 του ή κάποιος που τον πάγωσαν για να αναστηθεί όταν η επιστήμη βρει τον τρόπο.Πόσο βλάκας είναι κάποιος που εξελίσσεται κατ΄εικόνα και καθ' ομοίωση του εαυτού του.

Ο άνθρωπος είναι ίσως το μόνο ον στον πλανήτη που έχει αντίληψη της διάρκειας και παρ' όλα αυτά , κάνει σαν μην ξέρει τίποτα, κάνει τον Ιάπωνα αν κρίνουμε από τις συνθήκες εργασίας και ζωής στη χώρα του ανατέλλοντος ηλίου.

Λίγο πιο πέρα η απογοήτευση αφήνει τα σημάδια της κάτω από χαμόγελα , δίπλα από φιλοφρονήσεις και υπεκφυγές...

-Κύριε μου , κυρία μου είσαστε ευχαριστημένοι από τη ζωή σας ;
-Βεβαίως 50 χρόνια στην ίδια δουλειά, 50 χρόνια στο ίδιο μέρος και ευτυχώς δεν άλλαξε τίποτα...πρώτα ο θεός...

Το βράδυ όμως θα σκοτώσω τα παιδιά μου έτσι για αλλαγή. Οι υπόλοιπες αναλύσεις και ψυχολογικές απόψεις ειδημόνων περισσεύουν, βολεύουν μόνο τα δελτία ειδήσεων.

Μέσα στη σταθερότητα των τεσσάρων διαστάσεων, γεννήθηκε η ασφάλεια του ανθρώπου. Μέσα στις ίδιες πορείες ,απολαμβάνουμε τη στιγμή ακινητοποιόντας την.
Μια ζωή στριμωγμένη στο πρώτο δευτερόλεπτο που συνειδητοποιήσαμε ότι πρέπει να μπούμε στο λούκι. Μετά όλα τα ίδια, και η ερώτηση για τα χαμένα χρόνια και τις αγχωμένες εμπειρίες, δεν βρίσκει απάντηση, απλά μετά τα 60 ο θάνατος δεν φοβίζει πια και ανυπόμονα τον περιμένουμε.

Ποιος λοιπόν θα βρει άδικο σε αυτόν που βαρέθηκε να ζει ;

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ...

Έχοντας ως απαραίτητη προϋπόθεση της επικοινωνίας την άμεση επαφή, αναπότρεπτα οι φραγμοί αυτής της επαφής διαιωνίζουν μία παθητική στάση που τείνει να θεωρηθεί θεμέλιος λίθος της κοινωνικής πραγματικότητας. Μέρος αυτής της παθητικής στάσης είναι αναμφισβήτητα οι διάφορες κοινωνικές αλυσίδες που αιμορραγούν την συλλογική μας συνείδηση, μέσα από το άλεσμα των φόβων που δημιουργούν.

Πως όμως αυτές οι κοινωνικές αλυσίδες λειτουργούν ανασταλτικά κατά της επικοινωνίας;

Οι κοινωνικές αλυσίδες αδιάκοπα συμπιέζουν την διέλευση της φυσικής τάξης των σωμάτων, μέσα σε μια ευνομούμενη πολιτεία όπου οι δημοκρατικές αρχές στέκονται σε αναμμένα κάρβουνα, έχοντας ως συνέπεια την αλλοίωση των συστατικών τους.

Παρ' όλα αυτά η δραπέτευση του ανθρώπου επιτυγχάνεται σε καθημερινή βάση, μέσα από την έμφυτη ελπίδα και την ανάγκη ελευθερίας μέσω του ονείρου, του οποίου η υλοποίησή του δημιουργεί πρότυπα, μέσα από τα οποία αναβαπτίζεται η πρόοδος. Ωστόσο κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την εξελικτική μορφή της κοινωνίας, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις διάφορες αλλαγές- ορατές και μη- από γενιά σε γενιά.

Εύκολα, όμως, μπορεί μέσα από την αδιόρατη μεταμόρφωση της (συχνά παραμόρφωση), να εξουδετερώσει, αυθαίρετα, την έμφυτη ανάγκη προάσπισης των ιδεών μιας ομάδας -καθ' όλα νόμιμης μέσα στην φυσική τάξη της ποικιλομορφίας- καθώς και την επαφή με την υπόλοιπη, ανυποψίαστη πολλές φορές, κοινωνική τάξη.

Πέρα όμως από αυτό, στην επιφάνεια των κοινωνικών υδάτων διαπλέουν διάφορες άλλες ανάγκες, οι οποίες ευθαρσώς ορθώνονται ως νεογνά κύματα και μας καταποντίζουν όλους.

Ποιος όμως παράγει, προωθεί και εξαναγκάζει την αποδοχή αυτών των αναγκών;

Το ερώτημα ιδίως φαίνεται συνηθισμένο και η απάντηση γνωστή σε πολλούς, όμως μέσα σε μια τρομολάγνα, παγκοσμιοποιημένη, κυβερνητική δημοκρατία η απάντηση ίσως να θέλει περισσότερο ψάξιμο καθώς τα μονοπάτια των λύσεων γίνονται όλο και πιο δύσβατα.

Δεν αρκεί το κούνημα του δακτύλου προς τους θρόνους αυτού του κόσμου. Χρειάζεται να κατευθυνθεί και προς τον ίδιο μας εαυτό. Είναι εύκολο για έναν δικαστή να εξαίρεση εαυτόν καθώς και ομότιμους αλλήλους από την θέση του κατηγορούμενου.

Όπως είναι επίσης, αναπόσπαστο δικαίωμα του κατηγορουμένου, η άρνηση των κατηγοριών.

Είναι λοιπόν εμφανές το βάθος του προβλήματος.

Μοναδική διέξοδος της προαναφερθείσας «κυβερνητικής δημοκρατίας» είναι η αναγνώριση της αδυναμίας της μάζας για αποφάσεις και η στήριξη της ηγεσίας της πάνω σ' αυτήν την αδυναμία.

Η συγκέντρωση ατομικών δυνάμεων μέσα σ' ένα κοινωνικό σύνολο με σκοπό την προώθηση του προς τα μπρος δεν λέω ότι είναι κάτι κακό. Όμως η αλλοίωση αυτών των ατομικών δυνάμεων με σκοπό την ενδυνάμωση του συνόλου και συνεπώς της ηγεσίας του, είναι κάτι φριχτό και πέρα για πέρα απάνθρωπο έχοντας ως αποτέλεσμα και πολύ φοβάμαι, και ως στόχο, την αποδυνάμωση του ατόμου ώστε να είναι περισσότερο ευάλωτο και δεκτικό στις προσφορές και την δήθεν ανιδιοτελή βοήθειά που του δίνεται. Είναι σημαντικό να γίνει κατανοητό ότι δεν υπάρχει λόγος ύπαρξης της οποιασδήποτε ηγεσίας. Λέγοντας αυτό δεν έχω σκοπό να προωθήσω την αποκοπή των κεφαλιών αλλά το γκρέμισμα των θρόνων . Χρειάζεται να γίνει μια παγκόσμια αναδιάρθρωση της κοινωνιας. Δεν χρειαζόμαστε προστάτες ούτε υποβολείς μονάχα άξιους και τολμηρούς συνομιλητές ώστε να μπορέσουμε όλοι μαζί να ενωθούμε… μια μέρα.

Δαπανηρές διαφημίσεις, υπερφίαλοι χορηγοί που καυχώνται πως τους ανήκουν οι ολυμπιακοί αγώνες, πολιτικοί μάνατζερ περήφανοι που κατάφεραν να κλείσουν ένα τέτοιο ντηλ. Έμποροι και μεταπράτες που πωλούν από αναμνηστικά καπέλα ως υψηλά ιδανικά, λυσσασμένοι τουριστικοί πράκτορες και λοιποί ιθύνοντες ετοιμάζουν την τουριστική βιτρίνα.

Όμως αυτή η φιέστα δεν ωφελεί τον λαό στο σύνολο του αλλά τις πολυεθνικες, ντόπιους και ξένους εργολάβους και λοιπούς ιθύνοντες. Με αφορμή την ασφαλή διεξαγωγή των αγώνων περαστέλλονται κεκτημένες ελευθερίες και δικαιώματα. Καλλιεργείται κλίμα τρομολαγνείας δικαιολογώντας την αστυνομοκρατία και την κρατική τρομοκρατία. Παράλληλα με πρόσχημα τον κίνδυνο της τρομοκρατίας, τις μέρες των αγώνων θα επιχειρηθεί μια επιχείρηση στρατιωτικής κατάληψης της πρωτεύουσας από ντόπιες και ξένες δυνάμεις.

Μέσω του εθελοντισμού προωθείται η χειραγώγηση του λαού και η λήθη των κοινωνικών και ταξικών διαφορών. Τα περίφημα ολυμπιακά έργα προκάλεσαν περιβαλλοντολογική καταστροφή και κόστισαν την ζωή σε δεκάδες εργάτες. Μέσα από τους αγώνες προβάλλονται βιομηχανοποιημένοι υπεραθλητές που στο βωμό του ανταγωνισμού δεν διστάζουν να χρησιμοποιούν αναβολικά.

Εν κατακλείδι

Συνειδητοποιούμε ότι η τέλεση των ολυμπιακών αγώνων είναι αναπόφευκτη.

Μόνο μας όπλο είναι η συνείδηση της εκμετάλλευσης και των ανισοτήτων που το σύστημα διατηρεί. Οι ολυμπιακοί αγώνες είναι εκλεπτυσμένη εκμετάλλευση, είναι η εισχώρησή της μέσα στα πιο ευαίσθητα εγκεφαλικά κύτταρα, τα συναισθήματα και τις παραδόσεις του λαού.

Με κάθε εξέχοντα πολίτη δίνουν μπόνους Εκαμίτη

Να απαξιώσουμε τους ολυμπιακούς αγώνες του κέρδους της διαφθοράς και του υπερθεάματος. Να μποϋκοτάρουμε κάθε έκφραση τους.

ΗΤΑΝ ΕΥΚΟΛΟ...

Μια μέρα βγήκα έξω για περπάτημα. Δεν είχα που να πάω, αλλά ήθελα να γυρίσω λίγο, να πάρω αέρα που λένε και όσοι πάνε στην εξοχή. Τελικά δεν το έκανα, αφού όλοι πήγαιναν γρηγορότερα από εμένα και αισθάνθηκα άσχημα. Δεν ήθελα να μείνω τελευταίος, δεν ήθελα να μην έχει λόγο ο περίπατος μου.

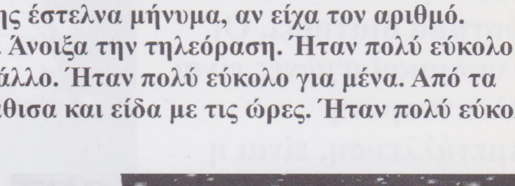
Μια μέρα πήγα για τρέξιμο. Είχα βρει ένα σκοπό. Δυστυχώς, πάλι δεν το έκανα γιατί απροσδόκητα, όλοι πήγαιναν γρηγορότερα από εμένα και πήγαιναν κάπου.
Μια ανώτερη δύναμη τους τραβούσε προς τα εκεί και μάλιστα σε συγκεκριμένα δρομολόγια. Δεν είχα βρει αυτή τη δύναμη, αν και έψαχνα ,σχεδόν με όλο μου το είναι...

Παράτησα τελικά τις δουλειές του ποδαριού και αποφάσισα να αράξω. Κάθισα σε ένα παγκάκι. Μάλλον για να σκεφτώ. Τι να σκεφτώ ο άμοιρος... πολλοί άνθρωποι, ακόμα και φιλόσοφοι το διακινδύνεψαν και χαράμισαν τη ζωή τους. Προσπάθησα να μιλήσω σε έναν πιτσιρικά που έπαιζε λίγο πιο πέρα. Με τους πιτσιρικάδες είναι γνωστό ότι κάνεις πολύ ευκολότερα πλάκα από ότι με έναν μεγαλύτερο. Ανώφελη ήταν και αυτή η προσπάθεια μιας και μόλις άνοιξα το στόμα μου με αγριοκοίταξε ο πατέρας του που καθόταν λίγο πιο δίπλα και τον πρόσεχε. "πως θα ξεπεράσετε το χάσμα των γενεών ρε βλάκα" σκέφτηκα , ευχαριστημένος που μου κατέβηκε αυτή η ιδέα. Δεν θα εγκατέλειπα όμως. Πήγα να μιλήσω σε ένα τύπο της ηλικίας μου που φορούσε ένα γυαλιστερό μπλουζάκι "punk" και παπούτσια του μποξ. Ήταν απασχολημένος με το κινητό του και έτσι αδιαφόρησε. Μάλλον θα έστελνε κάποιο μήνυμα, από αυτά που κάνουν την επικοινωνία ευκολότερη. Σίγουρα τα μισά απ' αυτά που γράφεις σε μήνυμα δεν θα μπορούσες να τα πεις πρόσωπο με πρόσωπο.

Τρίτη και φαρμακερή . Το παγκάκι θα έβγαζε τα λεφτά του. Θα μιλήσω στην κοπέλα που περνάει. Ωχ κόμπλαρα, δεν βγαίνει λέξη. Μόλις είχε βγει από το κομμωτήριο και φορούσε και ακριβά ρούχα. Πιο ακριβά από τα δικά μου. Ήταν γενικότερα πιο ακριβή από εμένα .Είχε και κινητό. Σίγουρα θα της έστελνα μήνυμα, αν είχα τον αριθμό.

Τελικά γύρισα σπίτι, είχε βραδιάσει πια. Άνοιξα την τηλεόραση. Ήταν πολύ εύκολο για μένα. Άλλαζα κανάλια το ένα μετά το άλλο. Ήταν πολύ εύκολο για μένα. Από τα λίγα πράγματα που έκανα με επιτυχία. Κάθισα και είδα με τις ώρες. Ήταν πολύ εύκολο για μένα.

Μια μέρα πήγα στο κομμωτήριο, αγόρασα καινούρια ρούχα, κινητό, έστειλα και μήνυμα. Μπορούσα να το κάνω. Μια μέρα βρήκα δουλειά και βγήκα στο δρόμο για να πάω. περπατούσα, όσο γρήγορα και οι υπόλοιποι. Μάλλον είχα βρει τη δύναμη και τον λόγο για να περπατήσω. Μπορούσα να το κάνω , ήταν πολύ εύκολο για μένα. Τώρα είμαι κατά πάσα πιθανότητα ευτυχισμένος, έτσι νομίζω τουλάχιστον.

Εκλογική Απεργία

«Με κυβερνούν σημαίνει με επιτηρούν, με εποπτεύουν, με χαφιεδίζουν, με νομοθετούν, με ρυθμίζουν, με περιχαρακώνουν, με διαπαιδαγωγούν, μου κάνουν κήρυγμα, με ελέγχουν, με διοικούν άνθρωποι που δεν έχουν το δικαίωμα, ούτε τη γνώση, ούτε την αρετή για αυτό. Με κυβερνούν σημαίνει ότι σε κάθε επιχείρηση, σε κάθε συναλλαγή, σε κάθε κίνηση με σημειώνουν, με καταγράφουν, με απογράφουν, με καταπονούν, με σταμπάρουν, με αποτιμούν, με μετρούν, με υπολογίζουν, με πατερνάρουν, με εγκρίνουν, με εξουσιοδοτούν, με επιπλήττουν, με συλλαμβάνουν. Σημαίνει ότι υπό το πρόσχημα του γενικότερου συμφέροντος, με φορολογούν με εξαγοράζουν, με κρατούν όμηρο, με εκμεταλλεύονται, με μονοπωλούν, με εκβιάζουν, με συνθλίβουν, με εξαπατούν, με κλέβουν και ύστερα με την παραμικρή αντίσταση, με την παραμικρή διαμαρτυρία, με καταδιώκουν με προπηλακίζουν, με ταλανίζουν με κυνηγούν, με τρομοκρατούν , με αφοπλίζουν, με φυλακίζουν, με πυροβολούν, με δικάζουν, με καταδικάζουν, με απελαύνουν, με ξυλοκοπούν, με πουλούν, με εξευτελίζουν, με γελοιοποιούν, με προσβάλλουν, με ατιμάζουν. Αυτή είναι η κυβέρνηση, αυτή είναι η δικαιοσύνη της, αυτή είναι η ηθική της».

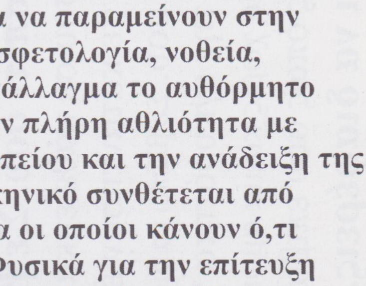
Πιερ Ζοζέφ Προυντόν

Η συμμετοχή του πολίτη στην εκλογική διαδικασία φαινομενικά διασφαλίζει τις ατομικές του ελευθερίες και κατοχυρώνει τα ατομικά του δικαιώματα. Στην πραγματικότητα όμως παίζουν τον ρόλο τους σε ένα πανηγύρι που λέγεται εκλογές, σε μία διαδικασία πελατειακών σχέσεων μεταξύ υποψηφίου-ψηφοφόρου που νομιμοποιεί την εξουσία και επικυρώνει την διαμεσολάβηση και την αντιπροσώπευση, την άρνηση δηλαδή της ενεργούς συμμετοχής στην ίδια τη ζωή.

Κατά την διάρκεια της προεκλογικής περιόδου μπορούμε να παρατηρήσουμε τους τρόπους των πολιτικών, για να παραμείνουν στην εξουσία ή να την εξασφαλίσουν. Δημαγωγία, ρουσφετολογία, νοθεία, αμέτρητοι έκτακτοι διορισμοί υπαλλήλων με αντάλλαγμα το αυθόρμητο χειροκρότημα και τελικά την ψήφο, οδηγούν στην πλήρη αθλιότητα με αποτέλεσμα την πτώση του σοβαρού τους προσωπείου και την ανάδειξη της μιζέριας και της λαχτάρας για εξουσία. Το όλο σκηνικό συνθέτεται από διαφημιστές, ψυχολόγους, επικοινωνιολόγους κ.α οι οποίοι κάνουν ό,τι μπορούν για να προωθήσουν τους υποψηφίους. Φυσικά για την επίτευξη των παραπάνω βασικό ρόλο παίζουν τα ΜΜΕ, τα οποία μέσω «έξυπνων» συνθημάτων, άπειρων τηλεοπτικών σποτ, ντημπέιτ, συνεντεύξεων και ομιλιών χειραγωγούν το εκλογικό σώμα αναπτύσσοντας ταυτόχρονα στενές σχέσεις με τους κομματικούς μηχανισμούς. *Για πόσο ακόμα θα τους δίνουμε το δικαίωμα να αποφασίζουν για τις ζωές μας; Υπάρχει περίπτωση να καταλάβουν τα προβλήματά μας;*

Ποιος τα ξέρει καλύτερα από εμάς τους ίδιους;

Ποιος θα αντιμετωπίσει τις ανάγκες μας άμεσα και αποτελεσματικά εκτός από εμάς που τις ζούμε καθημερινά;

Ας πάρουμε επιτέλους την ζωή μας στα χέρια μας. Πρόκειται τουλάχιστον για ανοησία να πιστεύουμε ότι οι κυβερνώντες δουλεύουν για το καλό μας,

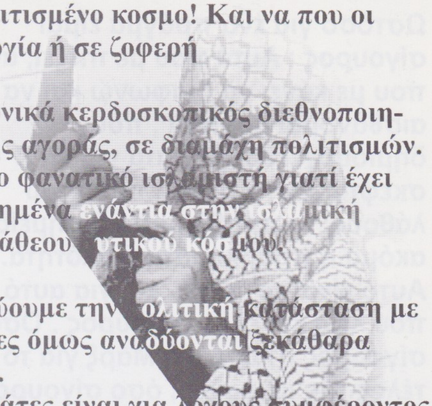
και για μεγαλύτερη ίσως ακόμα ανοησία το ότι συνεχίζουμε να ψηφίζουμε πιστεύοντας ότι με αυτή την μορφή δημοκρατίας βελτιώνουμε την καθημερινότητα μας.

Όπου και να κοιτάξω σε βλέπω. Σε βλέπω κάθε πρωί στους δρόμους της πόλης να βαδίζεις σε γρήγορο ρυθμό αγχωμένος μη τυχόν και αργήσεις και σου βάλει τις φωνές το αφεντικό ή ακόμα χειρότερα μήπως σταματήσει να σε εκμεταλλεύεται και σε απολύσει. Σε βλέπω να περπατάς με το κεφάλι σκυμμένο τσαντισμένος με όλο τον κόσμο γιατί δεν έχεις όρεξη να σε πατήσουν στο σβέρκο σήμερα ,αλλά πρέπει.

Και όμως σε λούζει κρύος ιδρώτας στη σκέψη και μόνο του να χάσεις τη θεσούλα που με τόσο κόπο και γλείψιμο κατάφερες να αποκτήσεις. Συνεπώς σε βλέπω μετά από αρκετές ώρες να παίρνεις το δρόμο του γυρισμού ακόμα πιο τσαντισμένος αλλά αυτή τη φορά με αργά και βαριά βήματα και μια δόση ευχαρίστησης στο βλέμμα σου. Γιατί τώρα είσαι ένα βήμα πιο κοντά στο να κάνεις πραγματικότητα το μικροαστό Όνειρο σου είτε αυτό είναι ένα μεγαλύτερο σπίτι ,ένα καλύτερο αυτοκίνητο ένα εξοχικό, ένα βράδυ στα μπουζούκια, η ακόμα χειρότερα μια δική σου δουλειά όπου εκεί θα είσαι εσύ το αφεντικό και δεν θα σου αντιμιλάει κανείς και θα έχεις την ευκαιρία να γίνεις εσύ ο θύτης .

Σε βλέπω να φωνάζεις και να ωρύεσαι επειδή απειλείσαι από τους ξένους που παίρνουν τη δουλειά σου κλέβουν το σπίτι σου. Σε βλέπω να δηλητηριάζεις με τις ίδιες ανόητες απόψεις και τους γύρω σου σε κάθε ευκαιρία όπως δηλητηρίασαν και παραπληροφόρησαν κάποτε και εσένα και σε κατάντησαν έτσι. Σπεύδεις να μεταδώσεις μια επίκτητη αρρώστια και στους απογόνους σου. Σε βλέπω να διαβάζεις ότι σου δώσουν χωρίς να περνάει καν από το μυαλό σου να εξετάσεις την εγκυρότητα του. Σε βλέπω να ακούς ότι φτάνει στα αυτιά σου και να το υιοθετείς με απάθεια χωρίς καμία αμφισβήτηση. Σε βλέπω να φοράς τα ρούχα που σου επιβάλλουν ,να διασκεδάζεις όπως σου επιβάλλουν, να αυτοπροσδιοριζεσαι με βάση του τι απαιτεί η κοινωνία. **Φοβάσαι να διαφέρεις, φοβάσαι να είσαι ο εαυτός**

Ασύλληπτος, πανούργος εχθρός αόρατος μα πανταχού παρών.
Η αιμοδιψής συμμαχία του κακού απειλεί τον πολιτισμένο κοσμο! Και να που οι χολιγουντιανές σαβούρες μετατρέπονται σε ιδεολογία ή σε ζοφερή πραγματικότητα……
Ο πολιτισμένος κόσμος αμύνεται. Και να που ο κυνικά κερδοσκοπικός διεθνοποιημένος καπιταλισμός μετατρέπει το πεδίο μάχης της αγοράς, σε διαμάχη πολιτισμών. Έτσι λοιπόν ο πολιτισμένος δυτικός επιτίθεται στο φανατικό ισλαμιστή γιατί έχει συμφέρον να διατηρήσει τα πολιτισμικά του κεκτημένα ενάντια στην ισλαμική επανάσταση που αποσκοπεί στη καταστροφή του άθεου δυτικού κόσμου.

Υπεραπλουστευμένο; Σίγουρα.
Είναι πολύ απλό και ιδιαίτερα εύπεπτο να ερμηνεύουμε την πολιτική κατάσταση με όρους καλού και κακού. Πίσω από αυτές τις έννοιες όμως αναδύονται ξεκάθαρα αξιώσεις ισχύος και πολιτικοοικονομικός πόλεμος.
Αν συστρατεύονται μάζες πίσω από τους πρωτεργάτες είναι για λόγους συμφέροντος και μόνο. Σε αυτή τη φάση του διεθνοποιημένου καπιταλισμού οι παγιωμένες δομές και οι συσχετισμοί δυνάμεων του παρελθόντος ρευστοποιήθηκαν. Πολλά άλλαξαν και συγκεκριμένα στον αραβικό κόσμο η υποχώρηση του αραβικού λαϊκίστικου σοσιαλισμού σε συνδυασμό με την κυριαρχία της δύσης, οδήγησαν τους άραβες σε ένα τέλμα όπου η έλλειψη οράματος τους υποχρέωνε, έστω και πολιτισμικά, σε υποδεέστερο ρόλο.
Κατ' ουσία όμως ο αραβικός κόσμος ενταγμένος πλέον στην τεραστία αγκαλιά του λεγόμενου τρίτου κοσμου, εξαθλιωνεται απομυζώντας τα αγαθά του και ηττάται σε οικονομικό επίπεδο κατά κράτος. Η κυριαρχία της δύσης είναι πρωταρχικά οικονομική και εν συνεχεία επεκτείνεται και στα λοιπά επίπεδα μιας κοινωνίας. Το κίνητρο του κέρδους χαράζει τις οικονομικές πολιτικές και εν συνεχεία μετατρέπεται σε ιδεολογία για να πουληθεί ακόμα καλύτερα.
Έτσι διεθνοποιείται η αγορά, εν συνεχεία ένας φαινομενικά πλουραλιστικός πολιτισμός και εν τέλει οξύνονται οι οικονομικές αντιθέσεις παγκοσμίως.Ο ταπεινωμένος αραβικός κόσμος στρέφεται ολοκληρωτικά στο Ισλάμ για να περισώσει την αξιοπρέπεια του. Ο πόλεμος της αγοράς είναι η άλλη όψη του πραγματικού πόλεμου. Η τρομοκρατία δεν αποτελεί παρθενογένεση. Ο δυτικός κόσμος έχει συμβάλλει άμεσα και έμμεσα στη δημιουργία της: ***Άμεσα με την υποστήριξη τυράννων και φανατικών με χρήματα και οπλα, πχ Σανταμ και Λαντεν, έμμεσα με την συνεχή όξυνση των οικονομικών ανισοτήτων ανά την υφήλιο. Όσο δεν υπάρχει ισοκατανομή της δύναμης, είναι επόμενο η δικαιοσύνη να αποτελεί ρομαντική ανάμνηση και ελπίδα και η επιβολή της μέσω της βίας και του πόλεμου αιματηρή πραγματικότητα και ζοφερό μέλλον.***
Πόσο εξυπηρετεί τις δυτικές κυβερνήσεις η καταστολή;
Η δυνατότητα να λειτουργεί, η καλύτερα να ανθεί η βιομηχανία και το εμπόριο οπλών μέσω του συνεχούς πόλεμου ενάντια στη τρομοκρατία, δεν μπορεί να μείνει ανεκμετάλλευτη. Άλλωστε σημασία έχει το κέρδος. Η ανοικοδόμηση μιας βομβαρδισμένης και λεηλατημένης χώρας επίσης προωθεί το ελεύθερο εμπόριο και τον΄΄υγιύ΄΄ ανταγωνισμο. Επίσης η δυνατότητα να μεταφράζεται ο φόβος σε περαιτέρω έλεγχο εντός των δυτικών κοινωνιών, άρα να διασφαλίζεται η τάξη και η εύρυθμη κοινωνικοοικονομική ωλειτουργια, είναι εξίσου θετικη. Άλλωστε το κέρδος έχει σημασία………...
Η απάντηση στον ΄΄ απολίτιστο τρομοκράτη΄΄ δεν είναι ούτε η δικαιοσύνη ούτε η δημοκρατία. Το εξαιρετικά ΄΄πετυχημένο΄ project ΄Ισραήλ΄΄,το πλέον στρατοκρατούμενο κρατος, το πλέον αποτυχημένο σχέδιο ΄΄αντιμετώπισης της΄τρομοκρατιας΄΄ παρουσιάζεται ως η μόνη λύση! Οχύρωση! Όχι μόνο αστυνομία αλλά και Στράτος! Το ΝΑΤΟ στους ολυμπιακούς! Ακόμη περισσότερη όξυνση............ Όμως ο φόβος είναι απαραίτητο μέσω χειραγώγησης και το ιδιωτικό κέρδος, δικαίωμα!!

…Όταν η σιγουριά απομονώνει

Ωστόσο για ένα πράγμα είμαι σίγουρος : Αυτό που με πιέζει, αυτό που με κάνει να διαφωνώ και να αισθάνομαι άσχημα , που δημιουργεί ερεθίσματα για να σκεφτώ, αυτό είναι η πηγή του λάθους, το προβληματικό σημείο, η ακόμα η προβληματική ολότητα. Αυτό είναι το ¨κακό¨ και για αυτό που λέω και είμαι σίγουρος . Όσο σίγουρος ήταν και ο Μαρξ για το τέλος της ιστορίας , όσο σίγουροι είναι και οι κνίτες για την ωρίμανση του κινήματος και οι δικηγόροι για το δίκιο τους . Όσο σίγουρος είναι ο καπιταλισμός για το επόμενο βήμα του.

Ποιος όμως θα αναγνωρίσει αυτή την αλήθεια, που θα βρεις δίκιο, όταν όλοι έχουν δίκιο και προχωρούν με την σιγουριά της γνώμης τους να περισσεύει. Μαζί μ΄ αυτούς κι εγώ ακόλουθος στο κλίμα της εποχής , σταθερός στις απόψεις μου, πατώντας γερά σε αιωρούμενα θεμέλια . Ασφαλής μέσα στην ανεπάρκεια , χωρίς να κινδυνεύω λόγω της ανεπάρκειας των υπολοίπων : «τι να μου πουν κι αυτοί» σκέφτομαι και ησυχάζω . Καθώς λοιπόν όλα κινήθηκαν προς την υποκειμενικότητα φτάσαμε πανηγυρικά στην ελευθερία του λόγου. Προχωρήσαμε στο αλάθητο του λόγου παν μέτρο άριστον. Αναγνωρίσαμε και την υποκειμενικότητα του λάθους. Καταλήξαμε στην ανεπηρέαστη γνώμη . Κάποιοι χειρίστηκαν καλά το θέμα ή εμείς χειριστήκαμε καλά το θέμα . Εγωιστικά συμπεριφερόμενοι, ποτέ δεν θέλαμε να ακούμε γιατί να θέλουμε να μας ακούσουν . Χριστιανικά φερόμενοι οικειοποιηθήκαμε την τελειότητα του λόγου μας και απορρίψαμε τους αιρετικούς. Δυτικά σκεπτόμενοι, αποκτήσαμε πνευματική ιδιοκτησία.

-εεε φίλε κάπου έχεις λάθος

-Ξέρω 'γω, μάλλον ορθογραφικό θα είναι, αλλά δεν νομίζω…

Σημασία έχει η ιδέα, τόση σημασία που την απομονώσαμε για να μείνει άθικτη στο θρόνο της πρωτοτυπίας της.

Τόση σημασία που αναγκάσθηκε να κόψει τους δεσμούς με την πραγματικότητα και να μείνει στη φαντασία ακατάδεκτη στις αλλαγές.

Ανεκπλήρωτο όνειρο σ' ένα κόσμο που το μόνο που κάνει είναι να ονειρεύεται . ίσως ούτε και αυτό.

Και ξαφνικά εκεί που η τάση πρότεινε :Έκαστος στο είδος του ' και προωθούσε την εξειδίκευση, κάτι στράβωσε και η άγνοια μεταλλάχθηκε σε γνώση καθολική και ολοκληρωτική, ισχυρή μέσα στην περιφέρεια του ατόμου, δομημένη πάνω στο ρητό «η ελευθερία μου τελειώνει εκεί που αρχίζει η ελευθερία του άλλου» - «η γνώμη μου τελειώνει εκεί που αρχίζει η γνώμη του άλλου».

Ωστόσο για ένα πράγμα είμαι σίγουρος. Αυτό που γράφω, αυτό που σκέφτομαι ,αυτό που εκφράζω, είναι λάθος .

Όσο λάθος είναι η γνώμη που είχα πριν λίγο, όσο σωστή είναι η γνώμη μου την ώρα που τη λέω.

Και ναι!!!

Ήρθε η ώρα να δούμε και το άλλο μισό από το ίδιο νίμισμα!!!

Ο κωστάκης ρε, ο Καραμανλής, αυτός ο απόγονος της μεγάλης οικογένειας εκτροφέων φρυδιών κέρδισε "επιτέλουςκαι τώρα είναι η ώρα όλων αυτών που περίμεναν αγωνιωδώς...

Η μπατσοκρατία θα ενταθεί στο έπακρο...

Όχι ότι δεν θα εντεινόταν έτσι κι αλλιώς, απλά τώρα θα νιώθουν σωστοι και βασιλιάδες όλοι αυτοί που θέλουν

ησυχία τάξη και ασφάλεια

Όλοι αυτοί που μεγάλωσαν τιςοικογένειές τους και οργάνωσαν τις δουλειές τους με "κόπο (ξύλο , πειθαρχεία και αυταρχισμό), θα προσπαθίσουν να εξαλείψουν με γνώμονα πλέον και τις "ηθικές" αρχές τους, όλους αυτούς που θέλουν να ξεμυτίσουν

να κάνουν κάτι διαφορετικό

να ενοχλήσουν με κάθε τρόπο

τους κάφρους τους αλήτες

τους "παραστρατημένους"

'Οσους δηλαδή ψάχνουν να δημιουργήσουν κάτι έξω από τις δομές και την ηθική αυτού του κατασκευασμένου κοινωνικού συνόλου, που κατακερματισμένο και υπνοτισμένο προσπαθεί να κρύψει τη γύμνια του είτε μέσα από έννοιες όπως

καθαριότητα, ταξη, ευγένεια, ησυχία

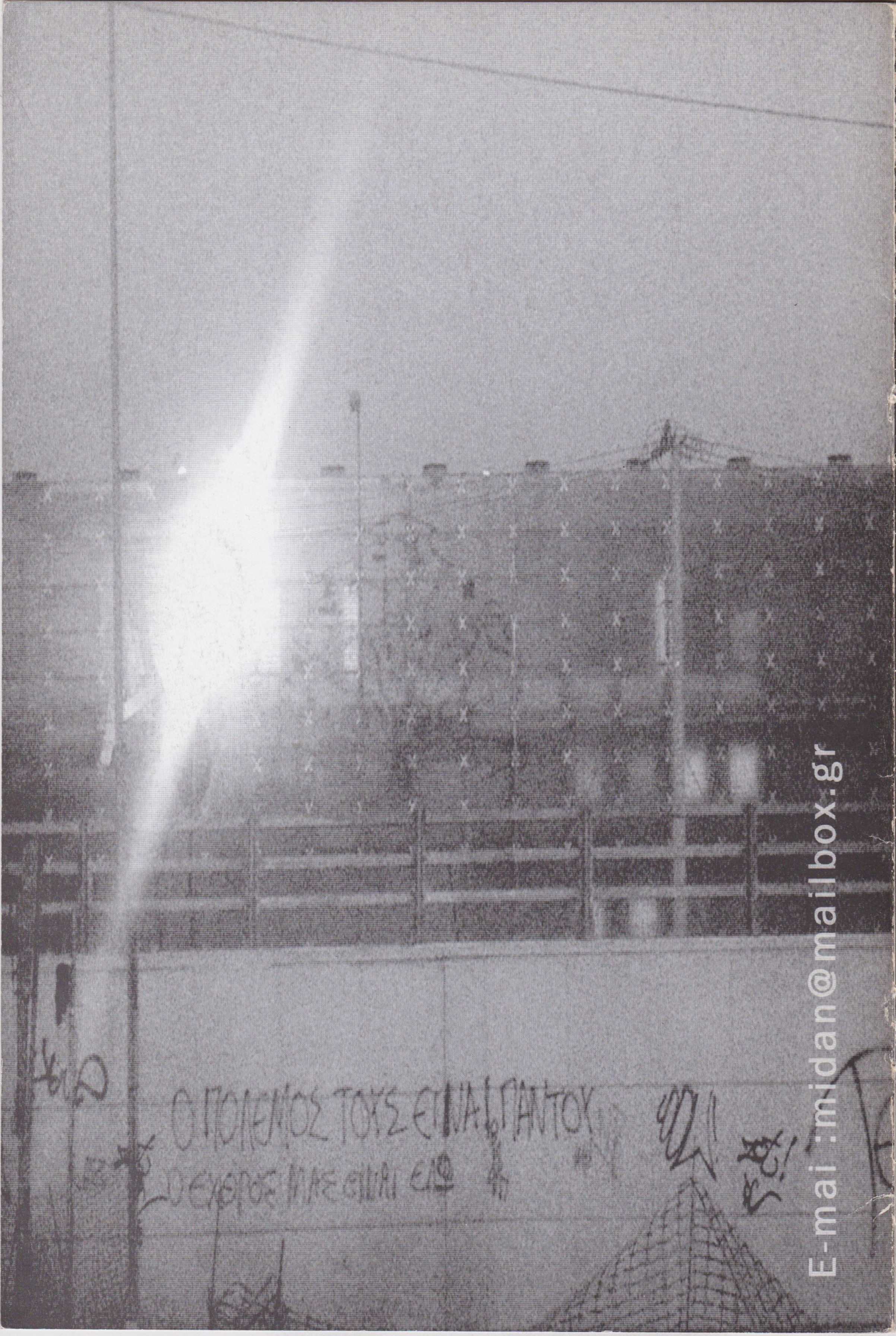
συμμετρία, γραμμικότητα,ασφάλεια

πατριωτισμός, οικογένεια και αλλα υψηλά ιδανικά,

είτε ακολουθώντας κάποιο lifestyle για να νιώθει με τη σειρά του ότι ανήκει σε ένα σημαντικό σύνολο, ότι κάνει κάτι στη ζωή του, ενώ στην ουσία αργοπεθαίνει στο κλουβί του στερεότυπου, της πόζας και της υποκρισίας.

ένα έχουμε να τους αντιτάξουμε:

ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΠΑΛΕΥΟΥΝ ΓΙΑ ΖΩΗ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΞΑΛΕΙΨΕΤΕ ΠΟΤΕ!!!

E-mai :midan@mailbox.gr